

# РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. Плевен, 09.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет  
и първа година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА  
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно  
наказателно дело № 20214430201884 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид  
следното:

### **ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.**

Постъпила е жалба от страна на ИВ. В. АТ., ЕГН: \*\*\*\*\* от \*\*\*  
против наказателно постановление № 21-0256-000382 от 31.08.2021 г. на \*\*\*  
РУ на МВР – Долни Дъбник към ОДМВР – Плевен, с което на основание чл.  
53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и чл. 185 от ЗДвП е наложил на ИВ.  
В. АТ. административно наказание – глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от  
право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл.  
174, ал. 3 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо  
12 контролни точки и глоба в размер на 20 лв. за извършено нарушение по чл.  
190, ал. 3 от ЗДвП.

За така установеното нарушения на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и на чл. 190,  
ал. 3 от ЗДвП на жалбоподателя ИВ. В. АТ. е съставен АУАН, въз основа на  
който е издадено и обжалваното наказателно постановление.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят, който го обжалва в срок.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично и с процесуален представител адв. \*\*\* от АК – Плевен, който от името на доверителя си заявява, че НП-то е издадено в нарушение на разпоредбите на ЗАНН, **тъй като не е изяснена фактическата обстановка.**

За ответната страна по жалбата ОД на МВР - Плевен, редовно и своевременно призована, представител не се явява. Депозира се становище, с което се моли да се остави жалбата без последствие и да бъде потвърдено наложеното наказание.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, **допустима е, разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.**

Наказателното постановление е издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение, с бланков № 783440 от 31.07.2021 г., съставен от актосъставителя Д. ИВ. ЦВ. – \*\*\* при РУ на МВР – \*\*\*.

**В хода на съдебния процес по безспорен начин от събраните писмени доказателства и показанията на разпитаните - свидетел и актосъставител се установи, че жалбоподателят е извършил нарушението описано в АУАН, а именно:**

На 31.07.2021 г. около 04:00 часа в с. \*\*\* на ул. „\*\*\*“, като водач на лек автомобил „\*\*\*“, с рег. № \*\*\*, като отказва да му бъде извършена проба за алкохол с техническо средство дрегер алкотест \*\*\*, С № \*\*\* и управлява с неплатени глоби в срок. Издаден е талон за медицинско изследване № \*\*\* и 8 броя стикери.

-Нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП;

-Нарушение на чл. 190, ал. 3 от ЗДвП;

При издаване на обжалваното наказателно постановление административно наказващият орган правилно е съобразил събраните доказателства и приложил въз основа на тях материалния закон.

От показанията на актосъставителя Д. ИВ. ЦВ. се потвърждава изцяло констатациите направени с АУАН и отразената в него фактическа обстановка.

Същият е надлежно връчен и приет от жалбоподателя, като последният в графата възражения е отразил такива, които не се четат – „не сама карав“

Актосъставителят Д. ИВ. ЦВ. в съдебно заседание заявява, че на посочената в акта дата е бил на работа с колегата си КР. Г. М.. Получили са сигнал от дежурен ОДЧ при РУ – Д. Митрополия, че в с. \*\*\*, от автомобил „\*\*\*“, с рег. № \*\*\* се слуша силна музика и лицата които са с този автомобил чупят бутилки на пътното платно. С колегата си КР. Г. М. се отправили към центъра на с. \*\*\*, когато по пътя се разминали с процесния автомобил.

Полицейските служители незабавно последвали автомобила на жалбоподателя, като пуснали светлинен и звуков сигнал. Впоследствие автомобилът на жалбоподателя бил спрял в с. \*\*\* на ул. „\*\*\*“ \*\*\* една странична и осветена улица. Водачът на автомобила бил поканен от полицейските служители да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, но същият отказал, с твърдението, че той не е управлявал автомобила, а последният е управляван от неговия брат \*\*\*.

В показанията си свидетелят \*\*\* след изрично предупреждение за наказателна отговорност по чл. 290 от НК, заявява пред съда, че той е управлявал автомобила, но тъй като е видял, че впоследствие полицаите са тръгнали да го преследват, същият се е уплашил, спрял е автомобила в една от уличките на с. \*\*\* и е избягал.

Свидетелят \*\*\* твърди пред съда в показанията си, че е отишъл до гр. \*\*\* по ж.п. линия пеша.

Съдът категорично не кредитира показанията на свидетеля \*\*\*, тъй като счита, че те са неистински, че този свидетел е заинтересован пряко от изхода на делото, с оглед на обстоятелството, че се намира в близки родствени отношения с жалбоподателя, а именно – брат на същия и не на последно място, неговите показания категорично се различават от показанията на единия от полицейските служители – свидетел на нарушението.

В показанията си свидетелят КР. Г. М. е категоричен, че жалбоподателят на който е съставен АУАН-а е лицето, което е управлявало процесния автомобил, тъй като след спирането на автомобила на жалбоподателя, той лично е видял, че жалбоподателят слиза от шофьорското място на автомобила.

По време на преследване на процесния автомобил до неговото спиране в странична улица на централната улица на с. \*\*\*, процесният автомобил е бил в ползрението на полицейските служители и в частност на свидетеля М., като свидетел очевидец на нарушението. Този свидетел категорично изяснява фактическата обстановка, че в нито един момент автомобилът не е спирал, бил е във визуален контакт с него, спрели са непосредствено зад автомобила и от мястото на водача е слезъл жалбоподателят на който е съставен процесния АУАН.

Съдът не споделя направените с жалбата от жалбоподателя чрез процесуалния му представител възражения и такива направени в о.с.з., че не е извършил нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, тъй като така депозираните твърдения противоречат на събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителят и свидетеля по акта дадени непосредствено и устно в съдебно заседание.

Съдът счита, че фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитания в хода на делото неутрален свидетел.

Съдът кредитира показанията на свидетелите Д. ИВ. ЦВ. и КР. Г. М. относно обстоятелствата, свързани с установяване на нарушението и на обстоятелствата, изложени в АУАН и тези, свързани с неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал. Последният е участвал пряко в разигралите се събития и има преки и непосредствени впечатления относно обстоятелствата, свързани с изводите налице ли е било управление на моторно превозно средство и конкретно на това, че водачът сам е спрял, както и относно самоличността на водача на превозното средство, пряко касаещи въпросите за наличие на деяние и на авторството.

За последната група факти, а именно тези, свързан с процедурата по съставяне на АУАН и конкретно за категоричния отказ на жалбоподателя да

даде проба за алкохол с техническо средство, съдът дава вяра и на заявеното от свидетелите в съдебно заседание и на взетото становище от страна на жалбоподателя.

**С разпоредбата на чл. 174. ал. 3 от Закона за движение по пътищата** законодателят е предвидил различни изпълнителни деяния, и в този смисъл **два** различни състава на административно нарушение – **отказ на водач да бъде изпробван с техническо средство за установяване употреба на алкохол и неизпълнение на водач на предписание за медицинско изследване за установяване на алкохол в кръвта.**

Наред с това разпоредбата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП инкорпорира в себе си както състави на административно нарушение, така и вида и размера на административната санкция при осъществяване съставите на това нарушение.

В настоящия случай, като е посочил в наказателното постановление като нарушена нормата на чл. 174, ал.3 от ЗДвП, без да конкретизира коя от двете хипотези е нарушена, наказващия орган е приел, че водача е реализирал и двете хипотези от състава на нарушението, което съответства и на посочените в акта и постановлението фактически основания. Следователно, за да бъде ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя е необходимо и достатъчно да се установи по делото, че същият е осъществил поне един от двата състава на административно нарушение, визирано в чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

Конкретното административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП може да се осъществи, както с открито, ясно и демонстративно заявяване на водача, че не желае да му бъде извършвана проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол, така и с бездействие, като водача позволил да бъде изпробван с техническо средство, но съзнателно не вкарва в измервателния уред минимално необходимото количество издишан въздух или не вкарва този въздух необходимото време, така че да бъде направен съответния анализ и се установи посредством техническото средство дали същият управлява автомобила си след употреба на алкохол и ако – да, каква е концентрацията на алкохол в кръвта му.

В този смисъл по делото се събраха неопровержими доказателства, че водачът категорично и демонстративно е отказал да бъде изпробван за алкохол, което е видно от действията му, които осъществяват с такъв отказ.

Безспорно в конкретния случай от разпита на свидетелите непосредствено при извършване на проверката /актосъставителя и свидетеля, подписал акта/ е, че жалбоподателят неколkokратно е бил молен и приканван да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническото средство, но всички опити от страна на актосъставителя са се оказали несполучливи, тъй като водачът категорично е отказвал и не е желал да бъде изпробван за алкохол по надлежния за това ред.

Към момента на проверката липсват каквито и да са данни, водачът да е бил болен или към момента на проверката да е бил в такова медицинско състояние, което да не му е позволявало да бъде изпробван с техническото средство, а и той не го е заявил на актосъставителя. **Следователно, като не е оказал минимално необходимото съдействие на контролните органи да бъде тестван с техническото средство и да даде проба, в съответствие с нормативните изисквания, жалбоподателят де юре и де факто е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и е осуетил проверката .**

Изложеното категорично обосновава извод за осъществяване от обективна страна признаците на състава на административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата, като правилно деянието е квалифицирано от административно наказващия орган.

От събраните по делото доказателства и техния детайлен анализ не оставят съмнение, че всички елементи от обективна страна на извършеното нарушение са безпротиворечиво и категорично установени.

От субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина – пряк умисъл, тъй като жалбоподателят е знаел правилата, които регламентират даването на проба с техническото средство и въпреки това умишлено е отказал да ги спази, като по този начин е избегнал установяването действителното количество алкохол в кръвта, с което е управлявал МПС или установяване липсата му.

**Нарушението е формално като законът не изисква да са настъпили определени правни последици от реализирането му, нито да се изследват причините за извършването му.**

При налагане на наказанието глоба от 2000 лева и лишаването от право

да управлява МПС за срок 24 месеца наказващият орган стриктно се е съобразил с разпоредбата на чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата, в която законодателят е определил точно вида и размера на санкциите.

**По отношение на последното нарушение, за което е наложена глоба в размер на 20 лв. на основание чл.185 от ЗДП за нарушение по чл.190 ал.3 от същия.**

Съдът счита, че незаплащането от водача на МПС в срока по чл.190, ал.3 от ЗДвП наложена му с влязло в сила НП или електронен фиш, не е ясно от така отразеното, както в АУАН-а, така и в НП-тоглоба, не представлява съставомерно от обективна страна деяние - административно нарушение, като основание за налагане на санкция по чл. 185 от ЗДвП.

Текста на чл. 190 ЗДвП визира начина на изпълнение на наложените административни наказания, като ал. 3 регламентира срока за заплащане на наложеното наказание "глоба", след влизане в сила на наказателното постановление или съдебно решение.

Неплащането на глобата в този срок не ангажира административно-наказателна отговорност на дееца, а предполага реализиране на вземането по принудителен ред, включително и чрез налагане на ПАМ по реда на чл. 171, ал. 2, б. "д" ЗДвП, поради което съдът следва да отмени наказателното постановление и в тази част.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

## **РЕШИ:**

**ИЗМЕНЯ** наказателно постановление № 21-0256-000382 от 31.08.2021 г. на \*\*\* РУ – \*\*\* към ОДМВР – гр. Плевен, както следва:

**ПОТВЪРЖДАВА** наказателно постановление № 21-0256-000382 от 31.08.2021 г. на \*\*\* РУ – \*\*\* към ОДМВР – гр. Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложил на ИВ. В. АТ., ЕГН: \*\*\*\*\* от \*\*\* глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 12 контролни точки, за извършено нарушение по чл.

174, ал. 3 , ал. 1 от ЗДВП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

**ОТМЕНЯ** наказателно постановление № 21-0256-000382 от 31.08.2021 г. на \*\*\* РУ – \*\*\* към ОДМВР – гр. Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 185 от ЗДВП, е наложил на ИВ. В. АТ., ЕГН: \*\*\*\*\* от \*\*\* глоба в размер на 20 лв., за извършено нарушение по чл. 190, ал. 3 от ЗДВП, като **НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: \_\_\_\_\_